

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kelmata hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dolenjska naj se oglašaj!

Pritoževali so se odlični domoljubi dolenjski o tem, da se mej kandidate za kupčijsko in obrtno zbornico ni postavil niti jeden „Dolenjec“, dočim se je na Gorenjsko in Notranjsko vsaj malo oziralo. Že so hoteli nekateri na svojo pest nekaj „dolenjskih“ kandidatov postaviti in za-nje agitovati, ko se spomnijo, da se nijeden Dolenjec pri volilnem shodu za specijelne dolenjske kandidate oglašil ni. Torej bi bilo to „post festum“ nasvetovanje zoper narodno disciplino, katere domoljubni Dolenjci rušiti nečejo, če tudi se jim zdi, da so njih interesi na škodi. Iz tega malostnega dogodka pa izvira za Dolenjce velik nauk, da se morajo sami oglašati.

Dolenjska je skoro skozi in skozi produktivna, a vender se je do zdaj na njo vse premalo oziralo, premalo, ker bi bila sicer njena produktivnost veliko večji hasek prinašala Dolenjcem samim, pa tudi skupni deželi. Pa tudi v narodnem oziru bila je naša pokrajina zaspala. Kako bi bila sicer večkrat po nemškutarjih zastopana v deželni in državni zboru! Vsaj ni še toliko let temu, ko so bili zastopniki dolenjskih krajev znani nemškutarji: Dežman, Suppan, Hočevar, Dollhof!

Saj je še pred 6 leti trda predla dolenjskim mestom, da ni prodrli pri volitvah v državni zbor zagrizen nemčur Kromer proti mirnemu konservativcu grofu Margheri-ju. V narodnem oziru giblje se Dolenjska (razen Belokrajine) še le kaci 5 let prav odločno. Z dozidanjem „Narodnega doma“ in vrlim slovenskim županom dobili so Novomeščani precejšnjo narodno srčnost. Krčani osnovali so si narodno bralno društvo, jednako Žužemberčani in drugi. Spi le še vse v Radečah; Mokronog in Kostanjevica se bosta pa že še kolikor toliko prebudila. „Dolenjske Novice“ bodo širile pouk v slehernem oziru, in narodnost jim nikakor ne bo deveta briga. Na narodni podlagi osnovane posojilnice v Metliki, Črnomlju in Krškem skrbela bodo za zboljšanje materialnega blagostanja; da bi se tem zadrugam le še druge pridružile, čim prej tem boljše. Kmetijskih razstav imeli smo do sedaj le še dve, jedno v Novem mestu in lani drugo v Krškem. Obe sta pokazali, zlasti pa poslednja, za kakošne lepe pridelke je Dolenjska po svojem ugodnem podnebj priprava.

Po malem se Dolenjska oglašaj in giblje. Za Dolenjce prepotrebno kmetijsko šolo smo menda izprosili, vsaj smo se dostokrat za-njo oglašali. Novomeška kmetijska podružnica je v 12 letih za-njo 12 krat prosila. — Kmetijska družba je lepo živino do zdaj največ le Gorenjcem prodajala, letos je vender obljubila, da bode živino muriškega plemena tudi v Rudolfovem po dražbi prodajala.

Za boljšo komunikacijo se je v najnovejšem času nekaj storilo, omenjam naj cesto in poštno zvezo iz Kočevja v Črnomelj. Strma cesta čez Gorjance v Metliko začela se bode polagoma prelagati. — Kar Dolenjci neobhodno potrebujemo, je: 1. Dolenjska železnica, za katero se vsa dolenjska stran brez izjeme tako živo zanima. (Da bi le tudi naši zastopniki v Beču za-njo še več storili!) 2. Vinarska in sadjarska šola, brez katere si izboljšanje našega vinarstva in sadjarstva misliti ne moremo. Ako nam naši poslanci te kmalu ne izposlujejo, bode narod razjarjen do skrajne meje.

Najboljše vinograde po desnem bregu Krke nam trsna uš razjeda; posestniki poprašujejo že po ameriških trtah, a tega jim človek še povedati ne more, kje bi se dobile. Tukaj je treba pomoči od strani kmetijske družbe. Poleg denarnih zadrug, posojilnic, nam je treba i gospodarskih zadrug, ki bi se pečale zlasti z eksportom naših najimennitnejših pridelkov, vina in sadja.

Kmetijske razstave nekaj koristijo, to se ne da tajiti. Zato naj se osnujejo še po drugih krajih Dolenjske, v Metliki, v Radečah, v Mokronogu in drugod. Mnogo nas še dela čaka, in ljudstvo v obče hvaležno pomaga, da bi se to in ono zvršilo. Le težko je dobiti domoljubnih mož, ki bi se požrtovalno na čelo postavili temu in onemu podjetju. Tu pa tam še sicer tiči domoljub, a oglasi se ne. Nadejamo se, da se pri bodočih državnih volitvah javijo delavni možje prave in čiste slovenske krvi, katerim naj bi narod prej zaupal, nego takim, ki le v obče simpatizujejo s Slovencem in Dolenjcem, v posamičnih in posebnih slučajih pa za nas vendar le premalo store. Tukaj mora obveljati načelo: „Boljše sovraži dobro.“

lj.

Program slovanskega praznika v Rusiji.

Za praznovanje tisočnice smrti moravskega nadškofa Metoda izdelala je program posebna

„Metodovska komisija“, katero je bilo sestavilo slovansko blagotvorniteljno društvo in katera ima voditi to praznovanje. Ta program odobrilo je slovansko blagotvorniteljno društvo in sinoda v Peterburgu.

V Peterburgu.

Na predvečer 6. aprila, v petek, bode v Izakovi katedrali in v vseh cerkvah vršila se slovesna večerna božja služba.

V dan 6. aprila, v soboto, bodo opravljali v Izakovi katedrali slovesno božjo službo člani sinode, v drugih cerkvah pa farno duhovenstvo. Po službi božji bode slovesna zahvalnica svetemu Cirilu in Metodu.

Mej božjo službo bodo primerne propovedi.

Ko bode božja služba končana, bodo ravno tako 5. kakor 6. aprila delili mej narod člani slovanskega društva životopis prvoučiteljev slovanskih Cirila in Metoda z njihovo podobo. Ta knjižica se že tiska, — obsegala bode tri tiskane pole, na zavitku bodo naslikana slovanska plemena, čitajoča jedno knjigo svetega pisma. Knjiga bode odprta pri prvi kitici evangelija sv. Janeza, tiskanega s staroslovenskim pismom: „Iskoni bje slovo“; nad slovanskimi plemeni bode razprostrt angelj, držeč v jednej roki križ v drugej svitek papirja s staroslovenskimi črkami. V brošuri samej bode pa lepo izdelana kromolitografovana podoba sv. Cirila in Metoda, pod njimi nogami bode napisano: „Prvoučitelje slovenskie“. To podobo je narisal umetelnik Mikešin.

6. aprila učenci in učenke raznih šol ne bodo imeli šole, da se morejo udeležiti cerkvene slovesnosti.

V vseh zavodih moških in ženskih bode se v slovesnem govoru razkladalo življenje sv. Cirila in Metoda, in kjer bode mogoče, priredili se bodo koncerti.

7. aprila, v nedeljo, po dnevu priredi blagotvorniteljno društvo na Mihajlovskem jahališču koncert z godbo in petjem. K temu koncertu bode vsacemu ustop prost. Godba bode vojaška.

Zvečer bode slovesna seja tega društva.

Baš ta čas priredila se bodo na več krajih javna predavanja z meglenimi podobami, ki bodo objasnjevala pomen svetnikov, katera se slavita.

8. aprila, v ponedeljek, bode duhovni koncert, pri katerem bodo sodelovali učenci konservatorija in

sumneno kaj častnih mož, kat rih imena pa sem privikrat čital. Meni so zadostovali že naslovi, ker mi bogoslovstvo le malo dopada celo one večere, ko zaspati ne morem. Za temi so se vrstili nekateri zgodopisci in pravstveniki (moralisti), Franklin, Emerson, Marshall, Washington-Irving, Prescott, Bancroft, Lothrop-Motley, Ticknor; za temi nekaj resnobnih povestij in cel kup pesnikov angleških, ameriških, nemških in celo španskih. In Francija, kje je ostala Francija? Žalibog! Mojo domovino je tu zastopal jedini Téliémaqne z zaznamovano, prav za prav spakedrano angleško izreko. In misliti, da bode neki dan, morebiti v praznik rojstvenega dne svojega očeta, moja hči, ljubka moja Suzana z nežnimi ustni glasno čitala: „Culepso ne povait se consolère diou départe d' Jou-lis!“

Razdražen sem vrgel knjigo v stran ter šel na vrt: mali kos zemlje mej štirimi zidi, ki so se za bršlinom in kozjimi parkljici skrivali; povsodi vijolice, rožine in cvetoče cvetlice; v ozadji mal rastlinjak in kitajska lopica (kiosk), kaj ugoden kraj, kjer se pije čaj, puši cigaro ali pa ogleduje zvezde.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominiis umbra.)

Dalje:

Četrto poglavje.

At home.

Zapustil sem kopel, a v njej nesem našel zaželjenega miru; ves zamišljen sem šel doli po malih stopnjicah, ki so v pritličje držale. Kaj se je zgodilo z mojo hišo? V kaki krinki bodem pač našel svojo rodovino? Stopil sem v jedilnico, nikogar ni bilo v njej; šel sem dalje v govorilnico (parloir); tudi tukaj nikogar. Zato sem natanko ogledoval obe sobi, da bi se privadil novemu bivališču.

V jedilnici z lično prestiro je stala kot jedina gizdava oprava stara težka skrinja iz malaškega oreha, polna kitajskih čajš, čajnic in čajnikov iz britanske kovine, svetlejše od srebra. Nad tem postavcem pijačnim viseli so trije bakrorezi srednje vrednosti. Sredi Penn, ki se pogaja z Indijani pod

brstom Shakamaxonskim; na desni Washington, stoječ s konjem in zamorcem svojim; na levi pa podoba sedanjega vladnika, poštenega starega abea, z drugimi besedami, častivrednega Abrahama Lincolna, nekdanjega drvarja, dandenašnjega predsednika Zjedinjenim državam.

To so tedaj, vzkliknil sem, čuvalni duhovi mojemu novemu ognjišču, meni Francozu, odgojenemu za češčenje sile in uspeha. Miroljuben kvaker (quaker), general, ki bi bil lahko cesar novemu svetu, ter se je zadovoljil ostati prvi uradnik svobodnega naroda, delavec, ki je po trudopolnem delu postal odvetnik, po slučajih pa predsednik svoje deželi: to so junaki ameriški! V tej na pol divji zemlji je naravstvenost velikih mož še zmerom ista, kakor naravstvenost navadnih meščanov. Kaj se sme pričakovati od naroda s takimi predsodki? Sveta gotovo ne bode osrečil z novim Caesarjem!

V govorilnici je stal glasovir iz palisandrovega lesa, pisna miza polna papirja in omara polna knjig. Tu so bile tri ali štiri izdaje sv. pisma sredi del Francis Quarlesovih, Bunyanovih, Jeremy Taylorovih, Lawovih, Jonathan Edwardsovih, Channingovih, ne-

in zbor ruske opere, cerkveni zbori Aleksandra Nevskega samostana, Izakove in družih cerkev. Petje bode vodil kak znan ruski skladatelj. (Komade primernega značaja za ta koncert bosta zložila ruska skladatelja Rubinstein in Čajkovski, katerima je to naročilo slovansko blagotvorniteljno društvo. Govore in primerne pesni za slovesno sejo so povabljeni spisati profesorji Bestužev-Rjunin, Kojalovič, Lamanski, Orest, Müller in pesniki: Majkov, Rosenstein in Slučevskij.

V drugih krajih Rusije.

V vseh mestih in pravoslavni cerkvah opravljala se bode na predvečer in v dan tega praznika slovesna služba božja z zahvalno pesnijo in s posebno slavnimi cerkvenimi govori.

Posebno slavno se bode praznoval 6. dan aprila v Kijevu in v Kazanu, kjer bodo slovesni cerkveni sprevedi in služba božja na javnih trgih.

Predsednik Metodovske komisije se je obrnil do nadškofov v Hersonesu in Astrahanu, kjer se je najprej razlegla božja beseda sv. Cirila in Metoda, da se tam ta dan odlično praznuje. Predlaga se slovesni cerkveni spreved iz Sebastopolja v Hersoneški samostan.

Nadalje je svet slovanskega društva poprosil sinodo, če bi mogla sporazumeti se s Carigradskim patrijarhom, da bi grško duhovenstvo vzajemno z ruskim na Atoški gori priredilo slovesno službo božjo v domovini sv. prvočiteljev, v Solunu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. marca.

Poslednji govor finančnega ministra napravil je kaj dober upliv na večino državnega zbora. Zjedini jo je, ko jej je pretela desorganizacija ter že ovirala vsako uspešno delovanje. Vlada in desnica sta mislili, da ni druge pomoči, kakor da se kakor hitro mogoče zasedanje zaključijo. Vse važnejše predloge bile bi počakale prihodnjega državnega zbora. Sedaj se je pa vse na bolje obrnilo. Zategadelj pa tudi ne bode zborovanje tako hitro še zaključeno. Skoraj gotovo je že, da se zbor še snide po Veliki noči. Rešil bode razen budžeta še carinsko novelo, zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam, dinamični zakon, pogodbo s severno železnico, morda tudi še predlogo o regulovanju galških rek. Budžetna debata bode končana še ta teden, kajti skoro vsak dan imel bode zbor po dve seji.

Moravski Čehi hočejo vse sile napeti, da si priborijo enakopravnost šoli. Njih zastopniki hočejo se neprestano za to potegovati v deželni šolskem svetu. Pred vsem pa bodo priganjali, da se kmalu otvori še jedna česka ljudska šola v Brnu.

Škofovska konferenca je baje tudi sklenila prositi vlado, da poviša plačo profesorjem v semeniških. Ali bode vlada ustregla tej želji je dvomljivo, ko se še brani prihodnje leto urediti duhovske plače, če tudi bi to znatno ne povišalo državnih stroškov.

Vnanje države.

Generalu Komarovu dala je ruska vlada strog ukaz, da se ima izogibati vsacih bojov z Afganani in da ne sme s svojo vojno na afgansko zemljo. To bi kazalo, da Rusija ne želi nikakor trčiti skup z Anglijo v Azijo. Nek poljski list pa ve povedati, da se Rusija pripravlja na večjo ekspedicijo v osrednjo Azijo. K dotičnim posvetovanjem generalnega štaba povabili so bili v Petrograd tudi kavkaškega generalnega gubernatorja Dondukova-Kor-

zakova. Sklenilo se je baje odposlati v osrednjo Azijo voj broječ 35.000 vojakov z mnogimi pogorskimi topovi. Poveljnikom tej ekspediciji imenovali bodo neki kneza Tarhan-Muravova, generala Jelšina pa načelnikom njegovega štaba. Generalu Lavaševu dali bodo tudi neko višje poveljništvo. Ta ekspedicija odpeljala bi se iz Baku-a čez Hvalinsko morje v Azijo. Ta vest se nikakor ne strinja z izjavami ruske vlade in tudi ni verjetna, ker v tistih stvareh poljski listi neso vselej zanesljivi. — Omenili smo že v našem listu, da Rusija hoče povečati svoj upliv v orijentu. To se pa ne bode zgodilo samo na Balkanu, temveč tudi v Egiptu. Nedavno pridobila je svojega zastopnika pri blagajnici egiptovskega dolga. Sedaj je pa baje koptskemu patrijarhu v Kajiri podelila nek red. Zategadelj je pa patrijarh opravljal jako slovesno zahvalno božjo službo, katere se je udeležil ruski generalni konzul z vsem svojim osebjem. Imel je tudi dolg govor, v katerem se je jako prijazno izražal o Rusiji. Ta govor bode generalni konzul sporočil carju. Ta dogodek ni brez vsega pomena, temveč s tem si je Rusija pridobila zaupanje pri egiptovskem kristjanskem prebivalstvu.

Italijanska zbornica končala je posvetovanje o železniških konvencijah. Debata o tem trebala je 65 sej. Pri poslednjem glasovanju imela je vlada samo 32 glasov večine. Sedaj pride ta predloga pred senat, ki jo bode najbrž vsprejel.

Po več švicarskih mestih bila so poslednja leta preiskovanja po hišah, kjer bivajo **anarhisti**. Zopet so jih več zaprli. Zatrti so tudi v Genfu izhajajoč anarhistični list „Revolte“, kojega je ustanovil knez Krapotkin. Misli se, da bode preiskava ki se je začela proti zaprtim anarhistom, obelodanila marsikatero zlodejske nakane njihove. Nameravani atentat na poslopje zveznega sveta je ovadil nek anarhist s.m. Kakor se iz pisem razvidi, koje so dobili pri anarhistih, ko so je zaprli, hoteli so poprej zažgati neko Bernsko predmestje, da bi pozornost ljudstva obrnili na požar, ter tako lažje izveli svoje zlodejstvo pred palačo zveznega sveta.

Turška vlada neče potrditi bolgarskega metropolita, katerega je imenoval bolgarski eksarh za Ohrid in Skoplje. Iz Makedonije prihajajo nova poročila o zatiranju Bolgarov. Več premožnih in veljavnih Bolgarov so turška oblastva dejala v zapor in jih zakovala v železje, češ da ščujejo k ustaji. Ker ni noben Bolgar varen v Solunu, ostavilo je več bolgarskih dijakov tamošnjo zgornjo gimnazijo in odšlo svoje učenje nadaljevat na srednje šole v Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo. — Na poziv turške vlade poročil je Solunski vali v Carigrad, da so poročila o poslednjih grozodejstvih v Makedoniji v angleških listih pretirana in da se bolgarsko prebivalstvo ne izseljuje. Nadalje v tem poročilu govori vali o bolgarskih in panslavističnih agitatorjih. — Kakor se iz Prištine javlja, bil je 28. m. m. pri Ljumanski Nahiji boj mej Albanci in Turki, ter so prvi v nekeje soteski ujeli 240 Turkov in skoraj vse poklali. Ta vest se nam ne zdi verjetna, vsekako je pa pretirana.

Poslednja izjava Granvilla v **angleške** zgornje zbornici je popolnem zadovoljila Nemčijo. Razmere mej Anglijo in Nemčijo so se zdatno zboljšale. Knez Bismarck pa tudi najbrž ni hotel nikakega resnega razpora mej Anglijo in Nemčijo, zato je tudi bil poslal svojega sina Heiberta v London, da malo nesporazumljenje hitro poravnava. Konservativci sklepajo iz Nemčiji prijaznega govora angleškega ministra vnanjih zadev, da hoče Anglija sedaj zavrniti jo na pota, po katerih je hodil lord Beaconsfield. Liberalci so pa tega mnenja, da se vlada hoče le izogibati vsacih konfliktov v vnanji politiki, dokler ne bodo vse priprave gotove, da se nove volitve morejo vršiti po novem volilnem zakonu. Potem je vlada gotova, da je ne vržejo konservativci, ako bi jo pa poprej opozicija prisilila razpustiti parlament, bil bi izid volitev jako dvomljiv.

V Kajiri narašča sovražstvo mej domačim prebivalstvom proti Angležem. Nevspehi angleški v Sudanu povečali so predrznost mej vsem **egiptovskim** prebivalstvom. Pretepi mej vojakov in domačinov so pogosti. Angleškemu generalu Stephensonu so že večkrat na ulici pretili s smrtjo. Ker se je bati resnih izgrediv, bode se angleška garnizija v Kajiri pomnožila. Angleške policaje so pa že oborožili z revolverji.

Položaj angleških čet v **Sudanu**, je jako kritičen. Wolseley se je moral s svojimi četami vrniti do Wady-Halfe. Wolseley izdal je dnevno povelje v kojem omenja, da bode še pred koncem tega leta angleške čete prišle v Kartum. Sedaj pa še vojska za daljno prodiranje ni organizovana. Treba je počakati jeseni, da pridejo pomoči in da se zboljšajo klimatične razmere.

Dopisi.

Iz Trsta 6. marca. [Izv. dopis.] Znano je, da je politično društvo „Edinost“ poslalo na ministerstvo za uk in bogočastje prošnjo, da naj se pomnožijo tečaji slovenski na c. kr. državni gimnaziji. Kolikor se spominjamo, navajala je prošnja, da se na imenovanem zavodu nahajajo trije kursi s slovenskim, in za dijake nemške in italijanske jeden kurs z nemškim poučnim jezikom. Tudi nekaj Slovencev neki zahaja v ta kurs; zakaj, nam ni jasno. Za dijake slovenske iz 1. in 2. gimn. razreda obstoji II. tečaj, za dijake iz 3., 4., 5. in 6. razreda III. tečaj, za dijake 7. in 8. razreda IV. tečaj; v treh zadnjih tečajih se poučuje slovenski, kakor je peticijska omenjala. Prosilo se je, naj se drugi tečaj, oziroma tretji tečaj še letos razdeli v dva oddelka in da se od prihodnjega leta naprej naj uči slovenščina v vsakem razredu po dve uri obligatno. Mislimo vsekakor, da se to gledé na število učencev in na jasne določbe organizacijskega statuta za gimnazije vse prepohlevne prošnje. In kaj se je doseglo?

„Edinost“ v svojej 7. številki od 7. februarja, poročaje o občenem zboru političnega društva „Edinost“ piše tako-le: „Na prošnjo glede pomnoženja kursov na tukajšnji c. kr. nemški gimnaziji je odbor uprav danes dobil rešitev, da vlada še ne vidi potrebe pomnoženja kursov za slovenščino, a da se bode rada ozirala na prošnjo našega društva, kakor hitro se pomnoži število učencev tako zdatno, da se pokaže ta potreba. Za zdaj pa je že zaukazala, da se ima prvi kurs razdeliti na dva oddelka.“

Vlada tedaj ni popolnem negativno odgovorila in prav zato bo treba, da se za to stvar še nadalje dela, nov odbor naj ne zamudi nobene prilike, in najboljše bode, da se v tej zadevi obrne tudi na naše poslanca na Dunaji, da tudi oni ministra stvar razlože.“

Po teh besedah sodeč bi človek moral misliti, da se je res kaj doseglo in da je na gimnaziji zdaj jeden kurs (kako velikanski napredek!) več. Kdor se pa hoče prepričati o resnici, lahko zve, da je vse pri starem.

Spominjamo se, da je „Triester Zeitung“ jedenkrate omenila, da je vlada na predlog gimnazijskega vodje prvi tečaj razklala na dvoje; pri tej priliki so Nemci in Italijani ulovili svoj poseben kurs z nemškim učnim jezikom, in tistega neki zdaj imenujejo „I. slovenscher Kurs“; nemško blago tedaj jadra pod slovansko firmo, in Slovenci so pri-

V vrtu ni bilo nikogar razven Zamba, ki je kot kip iz brona raztegnen ležal na mizi iz belega marmorja. Obraz je imel k solncu obrnen in od muh zakrit, smrčal je ter se tako oddahnil od strahovite neprijetnosti, ki sem mu jo jaz storil. Malopridnež je službo pri meni le porabljeval, da je le-nuhal in spaval, kakor se mu je zljubilo.

Ta samši sprehod po bivališči začarane krajčine začel me je dolgočasiti: nameroval sem ravno vzbuditi Zamba, da bi se vsaj na svoje veselje prepiral z živim krstom, kar zaslišim neke glasove; prihajali so iz pritličja hišnega ali kot to Francozje v Ameriki v svojem jeziku imenujejo, iz basementa, beseda, ki, nadejam se, še dolgo ne bode stala v besednjaku slavne akademije.

Šel sem par stopnic niže ter sem nazadnje v veliki kuhinji zapazil dve ženski, ki sta si dali toliko opravila, da celo mene stopati neste slišali. Prva kazala mi je hrbet, a izpoznal sem jo na njenem glasu, da je bila moja draga Jenny, mati mojih otrok; druga, katero sem moral kmalu prav ceniti se učiti, bila je rudečk-sta stvar velikanske postave, pet črevljev in 8 palcev visoka, ter je bila podobniša kakemu škotskemu grenadirju nego hčeri Evi-

nini. Bila je Marta, kuharica, rodom Pensilvanka po veri pa dunkerianka ali dunkeristka, nekaj takega kot kvakerca; bila je kaj izvrstna služkinja, ki je celi dan godla ter imela le jedino to napako, da je za malikovalca in colnarja imela vsakega, ki je na suknji nosil gumbke. Tej prenapeti duši ni bil križ znamenje kristijanstva, ampak zaponka.

Ko bi sodili po resnosti obeh žensk in po živahnosti njih pogovora, izvrševal se je ta trenutek imeniten izdelek kuharske umetnosti Jenny (ali je res bila gospa Lefebvre?) je gnetla v beli rutici nikomur ne podobno testo ter je skrbno dela v lonec poln vode. Potem je Marta dragoceno posodo pogreznila v veliko peč iz litega železa, ki je zastavljala celo stran kuhinje. Peč je bila zares spomin vredna stavba z neštevilnimi cevmi in predali, iz katerih je par puhtel. Peč za peko, kotel za perilo, raženj za pečenko, peč za kuharje, vrelo vodo in razgreta sapa, vse to je bilo v tej velikanski peči, ki je kakor kak slavolok nosila napis:

G. CHILSON'S COOKING RANGE, BOSTON.

Dvomim, da bi bil Satan sam z vsemi svojimi pomočki kedaj iznašel boljše kurjeno peč.

Ko je bilo vse vrejeno ter neštevilna množica

loncev in ponev vrstoma postavljenih, obrnila se je moja žena ter je zagledavši mene veselja vzkliknila.

Dobro jutro, dragi moj, rekla mi je; upam, da si dobro spal. Ti opazuješ naše pripravljane: vlečena potvica (pudding) bode, taka kot ti je zadnjič toli dišala. Jaz sama sem jo umesila in potresla, kajti jaz vem bolje nego Marta, kaj tebi posebno diši. Upam, da bodeš zadovoljen z menoj ter me obdaril za ves trud ali temveč za vse veselje, katero imam, ko tebi morem postreči.

Tako govoreč se mi je približala ter mi ponudila čelo Čudno! Bila je moja žena — in vendar zopet ni bila. Isti obraz isto lice kot v starem svetu ne glede na malo porudečen konec nosa; bila je nekako mirnih in svetlih oči, nekako milo je govorila ter se nekako ljubko obnašala, kar v starem Parizu nikdar nesem zapazoval: videl sem, kako me ljubi in zame skrbi; to me je močno razveselilo. Objel sem tudi kaj pristrčno madamo Lefebvre ali bolje rečeno mistriss Smith ter se še zmenil nesem za navzočno Marto in za svoj dvajsetletni zakonski stan. Ne zamerite mi, zakonski možje pariški, jas sem pač bil v Ameriki!

(Dalje prih.)

kračeni za jeden tečaj. Ministerstvo je gotovo moralo to razklanje v mislih imeti; to pa je že bilo meseca oktobra lanskega leta fact accomplished. Po poročilu „Edinosti“ bi pa človek moral soditi, da smo res kaj dobili vsled prošnje političnega društva „Edinosti“. Kakor se iz Raičevega govora v državnem zboru razvidi, je tudi on tako sodil.

Gospod redaktor papirnate Edinosti neki včasih poluka v namestnijo; ob priliki tam lahko pozvé, v koliko je na bolje glede slovenščine na omenjenem zavodu; za prazne obljube pa ne damo niti počenega groša.

Iz Kobarida 5. marca. [Izvršen dopis.] († Josip Pagliaruzzi.) Prekel je komaj peti mesec, odkar smo spremili k večnemu počitku pokojnega gospoda Izidorja Pagliaruzzi-ja, veleza-sluznega deželnega poslanca, mnogoletnega našega župana, iskrenega rodoljuba, v svojih blagih naklepih jeklenega moža. Ob smrti njegovej pa smo Kobaridci britko čutili, kaj nam je bil, in koliko smo ž njim izgubili.

Za mrtvaško krsto sledil je tedaj umrlemu očetu nadepolni sin Josip; tuga nad izgubo ljubljene- nega roditelja poznala se mu je na obledelem lici, in vsi smo se iskrenim sožaljenjem ozirali po priljubljenem mladeniču. V naših prsih pa se je rodila srčna želja: naj bi ostal ta naš ljubljeneec dolgo, dolgo vrsto let v naši sredi, da bi nas poučeval, naukuševal, vodil.

Nam Kobaridcem, in z nami vred celej Soškej dolini in brez pomisleka celej naši milej Sloveniji zasijala je v njegovej osebi nova, svitla zvezda, ki bi nas poučevala, navduševala nas za svete narodne namene, ki bi utegnila voditi ljubljene nam narodič k boljše, tolizažljenej bodočnosti.

Porok za vse to bile so nam izvanredne njegove zmožnosti, katere si je vedno in vedno ne- utrudljivo nabiral. Poleg veleuma njegovega bilo mu je v prsih čednosti polno srce, nadahnjeno s toliko ljubavjo do mile a toliko zatirane domovine. V njegove- mu srcu pa je čutil, da bi tej svojej domovini lahko veliko koristil. Popustil je lepo bodočnost, ki bi mu je utegnile donesti državne službe, prevzel za- puščena posestva in pošto ter stopil tako v privatno življenje. Kaka radost na Kobaridskem! Videli smo v njem našega bodočega, dosmrtnega župana, da! videli smo v njem prvoboritelja slovenskega naroda!

In zdaj še ti! — Slovenec nima sreče.

Kar dá mu, hitro spet mu vzame čas,

Za tábó zró nam zdaj oči roseče

Ki si tako prerano šel od nas.

Neusmiljena osoda nas preganja! Naša naj- blažja želja, da! lepa prihodnost naša pokopana je z umrlim Josipom. Ugasnila je ona svitla zvezda, ki nam je že pri vzhodu tako milo, tako ljubko sijala

Njega, kojega smo tako visoko spoštovali, tako neizmerno ljubili, njega — ni več! Naše nade, naše upanje — vse je proč, krije jih črne zemlje odeja, in mi smo bili priče osodepolnega, neusmiljenega njih konca. Naše solze, tekó, a ljubljence našega ne izkličejo iz groba.

Kako je bil narodu priljubljen, dokazal je ve- likanski prekrasni pogreb.

V torek so ga pripeljali iz Gorice. Spremili so ga do Kobarida vis. g. vitez Klodič, prečastiti g. Simon Gregorčič, gg. J. Gruntar in Fr. Kodrič. Oveselili smo se v tej priliki, da smo zopet ugle- dali milo obličje gorskega pevca, preč. g. S. Gre- gorčiča. O! da bi ga v tako žalostnih prilikah ne ugledali nikdar več!

Nedeljsko polna cerkev, nad 15 prekrasnih in dragocenih vencev, pričalo je, kako priljubljen da je bil. Prihitieli so njegovi prijatelji, občudovalci in čestilci od blizu in od daleč, da mu izkažejo tako zadnjo čast. In ob njegovem grobu? Videli smo možé, ki so se solzili kakor mali otroci, a slednji, kdor je solzé vzdrževal, ni jim mogel ubraniti toka, ko je vergel kamenček na krsto njegovo.

Ob grobu stoje predočila se nam je bodočnost, ki bi nam jo rajni podaril — in tembolj smo čutili britko izgubo.

Poča neskončne previdnosti božje so nam ne- umljiva in zastonj bi bilo, da bi se božjim sklepom upirali. Tolažimo se s Preširnom:

Da ni nesrečen, kdor v grobu leži

in da:

Ena se tebi je želja spolnila;

V zemlji domači da truplo leži.

In ti, ljubljeneec naš, počivaj sladko poleg bla- gih tvojih roditeljev, poleg milih tvojih bratov Al- bina in Alfonza, ki sta se v cvetočej mladosti, jed-

naka tebi, ločila od dražih sorodnikov, milih prija- teljev in znancev. Duh tvoj pa naj uživa nebeško plačilo za tvoje lepe čednosti, za neomadeževana tvoja dejanja, za tvoje blage namene in naklepe. Krasne cvetke pesniškega tvojega duha bodo poznim rodovom oznanjale, kako izvanredno si bil umom obdarovan. O! koliko lepih cvetk bi podal še na- rodu, da ti ni prestrigla življenja nit neusmiljena Morana!

Mi pa, Kobaridska mladež, ob tvojem grobu prisegamo, da te bomo vsekar in v vsem posne- mali, da se bomo neomahljivo držali gasla, ki si nam ga z odra narekoval, da:

Dolžan ni samo, kar velevala mu stan,

Kar more, to mož je storiti dolžan.

Sedaj pa z Bogom! Krilan naš, z Bogom! — dokler se tudi mi ne snidemo s teboj tam gori nad zvezdicami.

Gorski.

Domače stvari.

— († Vinko Potočin.) Z Zidanega mosta se nam piše 8. marca. Danes je umrl gosp. Vinko Potočin v 35. letu svoje dobe po dolgej mu- čnej pljučnej bolezni. Ž njim izgubila je znana do- moljubna Potočinova-Zoretova rodbina sled- njega moškega uda; pošteno to ime izumre. Kdor pozna tužne razmere Slovenstva na dolnjem Šta- jerskem, ve kako je vsak borilec za domačo stvar tu velike vrednosti, posebno pa družina, kakor Po- točinova, koja je tudi nasprotstvo čislalo. Danes umrli Vinko Potočin bil je drug Tomšičev ter Jur- čičev za njihovega bivanja v Mariboru. Jurčič je rad pohojeval svojega prijatelja Potočina na svojem domu. Bil je ta Vinko Potočin nadarjen, omikan mlad mož, ki je bil plemenite energije, kadar je šlo za pravo narodovo. Žal, da nam je neizprosna smrt vzela to mlado moč. Gmotno dobro podstav- ljen, redek značaj — inteligenten, ki se ni bal ni- kake dijalektike, bil bi Vinko Potočin našej stvari ob Savinji in dolnjem Savi neprecenljiv bojevnik postal, ako bi mu ona strašna morilka, tuberku- loza, ne zatisnila tako zgodaj oči. — Tako je ta občespoštovana rodbina Potočinova izgubila tekom 4 let očeta ter dva v najlepšej starosti stoječa sina. Za okolico je to neizgoda, ker na prijaznem Zoreto- vem domu dobil je ubožec jesti, dobil je kmet de- narne pomoči v sili. — Pogreb Vinko Potočina bode v torek 10. t. m. ob 2. uri popoldne na pokopališču v Loki. — Lahka mu zemlja domača.

(Presvetli cesar) je z Najvišim odlo- čilom z dne 27. februarja t. l. deželne sodnije svetniku g. Ivanu Stuhecu povodom njegovega stalnega umirovljenja določil letno mirovino na 2400 gld. in pravosodno ministerstvo je potem do- volilo v g. Stuheca stalno umirovljenje. Ker je gosp. Stuhec več nego 40 let služboval in je bilo njegovo delovanje izredno zaslužno, kar priznava celo „Deutsche Wacht“, ki ni Slovencem baš prijazna — ker sta obe prvi instanci toplo priporočali, da se mu podeli naslov in značaj nadsodniškega svet- nika, kar bi eventualno njegovej gospej soprogi utegnilo biti na korist, bi se smelo kaj tacega tudi po vsej pravici pričakovati. A Slovanom naklo- njeni minister Pražak, kateremu se očitajo tako vroče simpatije do Slovanov, ni tega na Najvišem mestu predlagal, kar moramo mi kakor tudi vsakdo, ki pozna g. Stuheca zaslužno in izvrstno delo- vanje le obžalovati.

— (Dnevni red mestnega odbora javni seji,) katera bode v torek 10. dan marca 1885. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Na- znanila prvosedstva. II. Vis. c. kr. deželnega pred- sedstva dopis zaradi izvolitve zastopnika Ljubljan- skega mestnega odbora v deželnem šolskem svetu. III. Finančnega odseka poročilo a) o proračunu za 1885. leto (konec); b) o občem škontriranju mest- nih blagajnic, vršivšem se v 25. dan januarja 1885. leta; c) o vis. c. kr. deželne vlade odloku glede priloga upravnim troškom za ustanove, s katerimi upravlja mestna občina; č) o povračilu troškov za stavbinsko vzdrževanje poslopja c. kr. velike re- alke, spadajočih na 1884. leto; d) o uradniške si- rote Ivane Pollakove prošnji za miloščino. IV. Šol- skega odseka poročilo a) o I. in II. mestne deške ljudske šole letnem računu o dotaciji za preteklo šolsko leto; b) o mestne občine doneskih za obrtni pripravljalni učilnici na m. deških ljudskih šolah za prvo polovico šolskega leta 1884/5. V. Odseka za olepšavo mesta predlog o razširjenji parka pod Ti- voli. Tajna seja. Poročila finančnega in šolskega odseka.

— (Društvena beseda v čitalnici Ljub- ljanski.) Včerašnje besede vspeled bil je tako srečno sestavljen in izvajal se je tako izborno, da je bilo vse soglasno v živahnej pohvali. Moški zbor pod g. Valente vodstvom pel je dve točki: Zajčev „Pozdrav brodarja“ (bariton-solo g. Puciharja) in Bazinovo skladbo: „Križari na moru“. Oba zbora pela sta se s posebno preciznostjo. — Gospica Jo- sipina Vernikova deklamovala je dva samogovora iz „Device Orleanske“, to pa tako vro, da jej mo- ramo na lepem vspehu čestitati. G. Vernikova ima pa tudi vse lastnosti za dobro deklamovalko: brdsko nvanjost, lep in čist glas, fin razum, dramatičen talent, vrhu tega pa dobro in pravilno naglasa in izreka. Dvočakovo „Zaupanje“ pela sta gg. Valenta in Razinger. Ker sta oba znana izvrstna pevca, ker se njijina glasa po značaju in krepkosti jako dobro ujemata, bil je dvospev poln krasote in mi- line. — Jednak užitek smo imeli pri dvospevu za sopran in tenor iz Beethovenove prelepe opere „Fidelio“. Gospa A. Svetkova in g. drd Hudnik, katera je na klavirji spremljal gosp. vitez Ohm- Janušovski pela sta tako blagoglasno, da jima je donela burna pohvala. Kot nova moč nastopila je mlada gospica M. Khamova. Svirala je na glasov- irji Raffovo fantasio o motivih iz Wagnerjeve opere „Tannhäuser“ in pokazala jako dober razum in prav lepo tehniko. Vse točke bile so vsprejete z obilim priznanjem in vsa „Beseda na- pravila je najboljši utis.

— (Slovstveni zabavni večer.) Pre- teklo soboto sešlo se je 38 članov, katerim je pred- sedoval gosp. dr. Gregorič. Berilo je imel gospod Križaj. Čital je o kranjskej čebeli. Berilo je bilo pohvalno vsprejeto in bode v kratkem priobčeno v našem listu. Razen drugih razprav določilo se je tudi, da bode posebna deputacija, obstoječa iz gg. dra. Tavčarja, I. Hribarja in Lenarčiča pesniku S. Gregorčiču izročila častno darilo: srebrni črnilnik in zlato pero.

— (Jour fixe Sokolov) združil je pre- teklo soboto nad 70 članov v pivarni na sv. Petra predmestji. Spored izvajal se je dobro, zabava bila je izvrstna. Posebno omeniti je ubranega in krep- kega petja „pevskega društva „Slavec“ in pa gg. Schweigerja in Forega, ki sta si s svojim sviranjem na citre stekla obilo pohvale.

— (Umrli) je včeraj dopoldne ob 10. uri gosp. Viktor Smole, hišni posestnik v Ljubljani, v 42. letu svoje dobe. Pokojnik bil je jako imovit, zelo prijazen in izobražen mož, tudi našej narod- nosti naklonjen. Ž njim izumre ime obitelji, katerej je Preširen v svojej krasnej pesni Andreju Smoletu postavil jako lep spomenik. Bodi pokojniku zemljica lahka!

— (Gosp. E. Kramar), potovalni učitelj za Primorsko, napravil je te dni profesorski izpit za višje kmetijske šole in sicer iz fizijologije in agrikulturne kemije. Višjih kmetijskih šol pri nas sicer nemamo, a gotovo je vse hvale in vsega priznanja vredno, da imamo strokovnjaka, ki je diplomovan profesor, torej v svojej stroki mej Slovenci najodličniši.

— („Slovensko delavsko pevsko dru- štvo „Slavec“) vabi vse redne člane k izrednemu občnemu zboru, ki bode jutri v torek 10. t. m. točno ob 8. uri zvečer, v društveni sobi. Spored: Imeno- vanje častnega člana. — Razni nasveti.

Odbor.

— (Knafljeva ustanova.) Piše se nam z Dunaja: „V tem šolskem letu neso še bile raz- pisane ustanove Knafljeve. Druga leta zgodilo se je to začetkom zimskega semestra, novembra meseca. Sedaj pa je že tega poluleta skoro konec, a o raz- pisu Knaflja ni ne duha ne sluha. Kdor ve, kako težko se pričakuje oddaja Knafljeve ustanove, tisti umeje, da kranjski dijak letošnje zadržavanja Knafl- jevega razpisa jako trdo občuti. Deset do dvanajst dijakov potrebnih, ki so se letos smeli nadejati Knafljeve podpore kliče: „panem!“ Nič se ne pri- čaka. Kje je ovira? Iz neke strani se čuje, da je temu uprava ustanove kriva. Razjasnilo bi ne bilo odveč. Najbolje pa bi bilo, Knaflja hitro razpisati in hitro razdeliti. Bis dat, qui cito dat!

— (Nemška časnikarstvo.) Poslanec pl. Plener z levece trdil je v svojem budgetnem go- voru, da v Ljubljani ni nobene ljudske šole za Nemce, potem pa da je našo mesto poslovenjeno za sedanje vlade. Te budalosti so prešle z govorom vred v nemške naše časopise in Nemci so jih se- veda posrebal „cum omni causa“. Gosp. dr. Voš-

njak ovrgel jih je v parlamentu z govorom, ki je bil priobčen v listu našem. Sam pl. Plener je rekel da se je zmotil, drugo mislil, drugo izustil. Človek bi bil kmalu tako najiven ter bi mislil, da bodo nemški časopisi rekli sedaj tudi „B“, ker so poprej bili rekli „A“, da bodo resnici za ljubo popravili Plenerjeve nerresnice. Kaj še! Tega ne nahajamo v nobenem časopisu nemškem in nemško prebivalstvo sedaj „ve“, da so nemški otroci v Ljubljani brez šole, tisti namreč, kolikor jih je še ostalo od „poslovenjenega nemštva Ljubljanskega“, tako „vedo“ Nemci!

— (Smrtna obsodba.) Pred porotnim sodiščem v Celovci bila je 6. t. m. neomožena dekla Marija Thaler zaradi detomora jednoglasno proglašena krivim in obsojena na smrt na vislicah.

Razne vesti.

* (Nesrečna igra.) Nek Levovsk list poroča, da je gališk magnat zadnje dni v Monaku igral ogromno vsoto 1,300.000 gld. ter tako sebe in vso svojo družino spravil na beraško palico.

* (Štrajk kazencev.) Iz Brna so brzojavljali; 115 kazencev ustavilo je delo, ker so čitali na stenah nabiti novi ministerski ukaz, kateri veleval, da dobe kazencini znanprej le 16, namestu dosedaj običajnih 38% svojega zaslužka.

Izjava.

Glede na svoje v „Slovenskem Narodu“ (št. 233 ex 1884) dne 7. oktobra 1884 priobčeno poslano izrekan, da sem se v prvi, po svojem prepričanju opravičeni razburjenosti prenačil, in da obžalujem neprimerne izraze, koje sem rabil proti gospodu profesorju Wiesthaler-ju.

V Loki, dne 7. marca 1885.

Dragotin Triller,
stud. jur.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. marca	7. zjutraj	726.22 mm.	8.4° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	729.57 mm.	15.8° C	z. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	732.47 mm.	18.6° C	sl. zah.	jas.	
8. marca	7. zjutraj	738.88 mm.	4.8° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	738.18 mm.	9.4° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	736.94 mm.	5.6° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 11.9° in 6.6°, za 9.3° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 9. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83	gld. 65	kr.
Srebrna renta	84	20	„
Zlata renta	109	40	„
5% marcna renta	99	20	„
Akcije narodne banke	869	—	„
Kreditne akcije	302	75	„
London	124	30	„
Napol	9	79	„
C kr cekini	5	81	„
Nemške marke	60	45	„
4% državne srečke iz 1. 1874	250	gld 129	50
Državne srečke iz 1. 1861	100	gld 171	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	20	„
Ogrska zlata renta 6%	—	—	„
„ „ 4%	99	20	„
„ „ 5%	94	25	„
5% štajerske zemljišne odvez obilg	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld 115	75
Zemlj. obilg avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	„
Prior obilg Elizabetine zapad. železnice	113	25	„
Prior obilg Ferdinandove sev. železnice	105	75	„
Kreditne srečke	100	gld 173	75
Rudolfove srečke	10	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	„
Tramway-društ. velj 170 gld a. v.	215	75	„

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zaenljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena skatljice s 15 prilepkami in z rožnim dietcem za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461—21)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiasu, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpenju, slabljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, ot pnelosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le z vnanje. Cena steklenice s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461—21)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Podpisani oznanjajo s tem vsem sorodnikom in prijateljem prežalostno vest, da je njih iskreno ljubljani sin, oziroma brat in svak, gospod

CENKO POTOČIN,

danes ob polu 5. uri rano v 36 letu dobe svoje po dolgi in mučnih bolestit, prejemši sv. zakramente za umirajoče, blaženo v Gospodu zaspal. Pogreb bo v torek dne 10. marca t. l. ob 2. uri popoldne v Loki pri Zidanem Mostu.

Sv. maše za dušnice služile se bodo v sredo dne 11. t. m. ob polu 9. uri popoldne v župni cerkvi Loški.

Dragi pokojnik bodi priporočen pobožnemu spominu.

Št. Peter pri Zidanem Mostu, dne 8. marca 1885.

Marija Potočin, roj. Košmelj.

Marija Ghon. Josipina Srebré.

Ana Slanc. Betty Weingerl.

Dr. Gvido Srebré. Dr. Josip Weingerl.

Dr. Karol Slanc. (133)

Pesek za zidarje in debela šuta za posipanje cest

dobi se po nizke ceni pri ledenici g. Auerja tik nove cerkve Jezusovega srca. — Vpraša se pri gospodu Josip Toueku, na mestu. (134)

Oznanilo.

Na Logu, mej Ljubljano in Vrhniko, poleg velike ceste se dá

hiša z gospodarskim poslopjem

posestnice Marije Petrič, sposobno za vsako kupčijo ali obrtnijo, takoj ali o Sv. Juriji 1.85 v najem. (132—1)

Več o tem se izve pri Fran Ogrlou na Vrhniki.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.50	kr.
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.20	„
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.20	„

Ako pa tudi odajemo vsak posamičen zvezek, vender se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštami nakaznicami pod naslovom: g. Jos. Staré v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco. Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staré v Ljubljano naročilno svoto 6 gld. (22—14)

Odbor za Jurčičev spomenik.

FRANZ JOSEF BITTER QUELLE

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“. Zaloge povsod. (124—1) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

„THE GRESHAM“, zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva. Filijala za Ogersko: št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 83,780,016.90
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1883	16,602,367.70
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	139,950,000.—
V slednji dvanajstmesecni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	65,7.6.175.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot	1,260,777.854.55

Prospecte in druga razjasnila daje Glavna agencija v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Val. Zeschkotu. (309—11)

Zahvala.

Moj pokojni mož gospod dr. Anton Prus, tukajšnji odvetnik, bil je za življenje pri zavarovalnem društvu THE GRESHAM v Londonu za znatno svoto meni v prid zavarovan.

Glavni zastopnik tega društva v Ljubljani, gospod Gvido Zeschko, izplačal mi je najtočnejše omenjeno vsoto.

S tem izrekom javno zahvalo zato ter priporoča po svoji solidnosti znano zavarovalno društvo, vsacega opozarjam na veliko vrednost zavarovanja.

V Konjicah, dne 5. marca 1885.

(130) Josipina Prus.

Prva zaloga.

3 zavoje jedne sorte po 15 kr. ceneje.	Suhi slaniki	za 5 kilo zavoje	gld. 1.80 kr.
	Speckflundern	„ „ „ „	2.10 „
	lososslaniki	„ „ „ „	2.16 „
	okajene jegulje	„ „ „ „	6.30 „
	jegulja rulada	„ „ „ „	4.50 „
	jegulje en Gelee	„ „ „ „	3.72 „
	ribja rulada	„ „ „ „	2.28 „
	kronine sardine	„ „ „ „	1.68 „
	polni slaniki	„ „ „ „	1.80 „
	kavijar, uralski Perl	„ „ „ „	8.10 „
	kavijar, „ „ 2 1/2 „ „ „	„ „ „ „	4.38 „
	kavijar, „ „ 1 1/4 „ „ „	„ „ „ „	2.40 „

Cene se razum jo za prosto voznjine.

(131—1) Car no za Avstrijo plača prejemnik.

Hamburg. Max Kreimeyer.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 25. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (117—7)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokáže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovalnejše želedeve boleti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nacheznostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa jedino v lekarni Cristofolletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni Jul. pl. Trnkoczy, na Mestnem trgu št. 4. Steklenica stane 30 kr. (102—3)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.